

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravištvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petittvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede opoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Nasprotniki slovenskega uradovanja.

Iz ptujskega okraja.

Sosedi smo hrvatskega kraljestva. Nekateri imamo tudi posestva tam. Zaradi teh in zaradi trgovine pridemo štajerski Slovenci v dotiko s raznimi hrvatskimi uradi. Dovolj prilike imamo opazovati, da vsi uradi uradujejo za Hrvate le hrvatski. Sodnik, političen uradnik, uradnik pri davkarji in občini govori s Hrvatom materni hrvatski jezik! Nobenemu uradniku ne pride na misel, da bi stranko prašal, če razume mažarsko ali nemško! Pač pa je to prvo prašanje skoro povsod, če ima človek v Ptuj opravi pri sodnji ali okrajnem glavarstvu, pri davkarji ali okrajnem zastopu.

Tu je povsod navada, da se stranka nagovori ali nahruli: „Können si deutsch?“ Hrvatski uradnik rabi v uradu le hrvatske tiskovine, zapisuje v tistem jeziku, v katerem stranka govori, t. j. v hrvatskem, v Ptuj pa povsod le nemški! Ko človek to razliko opazuje in dan za dnevom vidi, loti se ga jeza, da se praša: Zakaj se ravna z nami Slovenci na Štajerskem v uradu drugače, kakor s Hrvati na Hrvatskem, ko smo vendar vsi podaniki istega cesarja! Odgovor na to vprašanje se glasi: Za to, ker imamo v Ptuj pri sodnji, pri c. kr. okrajnem glavarstvu itd. za uradnike le Nemce! Štajerski in drugi Nemci ne marajo uradnikov Slovencev! Zatorej ni najti na srednjem ali gornjem Štajerskem niti sodnika, niti adjunkta, niti av-

kultanta, prav nobenega okrajnega glavarja, komisarja ali drugega političnega uradnika slovenske narodnosti!

Nemški uradniki v Ptuj slovenski ali ne znajo sploh, ali pa nočejo za Slovence slovenski uradovati. Prvo velja o c. kr. okrajnem glavarju Underrain in o vseh njegovih konceptnih uradnikih, drugo velja o sodnijskih, davčnih, poštnih uradnikih dol do eksekutorjev in raznih slug!

Ni še dolgo tega, da so češki Nemci rjovel in divjali, ker je bil v nemško mesto Gablone poslan za pomoč v uradu avskultant Hromedko, rodoma Čeh, ki je pa nemščine popolnoma zmožen! Nemci v Gablone niso marali uradnika Čeha, dasi je znal njih jezik. Ali naj mi Slovenci trpimo med nami uradnike, kateri našega jezika niti ne znajo? To se od nas ne more in ne sme zahtevati. Mi smo upravičeni tirjati, da je vsak uradnik zmožen našega jezika, da se tega v uradu sam poslužuje, da mu ni treba za tolmače arestantov, pisarjev in slug! Gospod glavar Underrain je dolgo v Ptuj, da je imel časa dovolj, privaditi se slovenskemu jeziku, katerega rabi v treh sodnijskih okrajih s popolnoma slovenskim prebivalstvom! Pa on je zaljubljen le v nemški jezik, tega usiljuje kot neki „uradni“ ali „državni“ jezik s svojimi uradniki vsem strankam, posebno pa še slovenskim županom!

Gospod glavar! Vedite, da nemški jezik nikjer na Spodnjem Štajerskem ni ne uradni, ne državni jezik, da je Vaša sveta dolžnost, za Nemce uradovati nemški, za Slovence pa slovenski! Na to dolžnost veže Vas in vse

politične uradnike enkrat državni temeljni zakon, potem pa še posebej uradniška prisega! Ali je to Vam juristu in staremu uradniku jasno? Da bi Vi rabili pri uradovanju za slovenske stranke „slovenski jezik le „po mogočnosti“ ali „potrebi“, to se pravi po Vaši in Vaših uradnikov komoditeti, dobri ali slabi volji, za to so, hvala Bogu, časi že minoli.

Pri nas ne vlada več absolutizem, mi imamo ustavo v Avstriji! Katerikoli Slovenec ima opraviti pri c. kr. sodnji ali okrajnem glavarstvu v Ptuj, naj odločno in brez strahu tirja za se od vsakega uradnika slovensko uradovanje. Tu ne sme delati nobene izjeme kmet in gospod! Posestnik, trgovec, obrtnik, učitelj, duhovnik, vsak naj tirja svojemu jeziku in narodu pravice! Bodimo neustrašeni, neizprosljivi, trdi kot kamen! Ako odločno postopamo, premagali bomo vse sovraže, premagali bomo najgrše birokrate! Saj se je svoje dni tudi Mažarom in Hrvatom usiljevalo nemško uradovanje, pa so se ga ubranili.

Župani slovenskih občin imajo posebno imenitno nalogo v prid slovenskemu jeziku izvrševati s tem, da sami uradujejo le slovensko, da pa tudi od vseh uradov brez izjeme tirjajo slovensko uradovanje. Treba jim je sporazumljenja med seboj! Nasproti uradom pa je tudi treba, da občinski odbori sklenejo slovensko uradovanje, da te sklepe paznanijo okrajnemu glavarstvu, sodnijam itd., ter zahtevajo, da se njim slovensko dopisuje. Slovenski župani naj resno pomagajo, da se nasprotniki slovenskega jezika in uradovanja odstranijo! Če to storé, pokažejo z dejanjem, da so res narodni možje!

LISTEK.

Na lovu.

P. D.

(Konec.)

„Gospod tajnik, ali vi niste prav ničesar prinesli?“ spraševal ga je krčmar. „Poštar pa zajca!“

„Sem že čul“, odgovoril je Šmitek malomarno.

„In Janez veverico!“

„Sem bil zraven, ko je streljal!“

„In Čuš tudi veverico!“

„No, imamo vsaj nekaj, da nismo zastonj streljali!“

„Pojdite naprej, da vidite!“

V sobi za gospodo je ležal bahato na mizi ustreljen zajec z vevericama. Učitelj pa je baš razlagal poslušalcem razne pritlikline.

„Vi niste ničesar zadeli, gospod Šmitek?“ dejal je učitelj pomilovalno, ko je zagledal tajnika. „Poglejte tega zajca!“

„Imenitno je zadet v vrat! Kam pa ste merili?“ vpraša Čuš poštarja.

„V glavo seveda!“

„Čisto prav! Če bi bili merili v truplo, bi bili zadeli v rep. Tako ste ga pa tako, da je moral precej poginiti. Le glejte, kako so mu izstopile oči!“

„Lep zajec je!“

„Lep zajec! In brez psa ustreljen! Jaz sem že vse drugo streljal, a zajca še ne! Pa kako ste ga dobili?“

„Jaz grem po njivi in mečem za kratek čas kamenje. Pa spodim zajca. In on teče naravnost gori v hrib, ne daleč od mene. Seveda sem ga potem! Samo poskočil je, zavrtel se in padel.“

„A to je lep plen! Čestitam vam, gospod Grčar. To je lep plen. Sicer tudi moja veverica ni kar tako, toda zajec bi mi bil še vedno ljubši!“

„Streljati sem čul!“ meni Janez.

„Ste čuli?“

„Pa niste tudi streljali, gospod Šmitek. Ne?“

„Na goloba! Pa nisem zadel,“ ponavljal je tajnik slabovoljen.

„Zastonj nismo lovili! In zabavali smo se pošteno,“ meni učitelj.

„Dobro smo se imeli!“

„A najboljšje je naredil poštar! Čast mu! Pozna so mu, da ni imel prvič puške v roki! Delo kaže moža!“

„Dobro ste napravili, gospod Grčar!“ potrjuje krčmar.

„Gospodje, sedaj gremo domov!“ predlaga Čuš. „Zvečer se zopet snidemo.“

IX.

Glasen smeh se je razlegal tisti večer „pri sodu“, ko je prišel tja gospod Čuš. Šmitek je samega veselja in radosti skakal po jedni nogi in se držal za trebuh od smeha.

„Gospod Čuš!“ klical je prišlec. „Gospod učitelj, ha ha! gospod Čuš. Zajca ni ustrelil poštar, ha, ha, ha!“

„Kaj?“ obstal je učitelj.

„Ne!“ potrdil je Šmitek.

„Jaz ne umejem...“

„Nalagal nas je! Za nos vodil! Zajca je ustrelil župan in ga dal gospodu Grčarju, da bi ga nesel Andreju.“

„Nemogoče!“

„Mogoče, mogoče! Župan in poštar sta se domenila! Ali ni res, Andrej?“

„Res je, res!“

„Ha, ha, ha!“ Šmitek ni znal kaj od veselja.

„Popoldne je pa hlapec županov k meni prišel po kobilo in povedal. No, imamo vsaj kaj smeha!“

Gospod Čuš je bil presenečen.

„Torej samo dve veverici celo dopoldne?“

„Samo dve!“

„Na dovolj malo!“

Poštar pa se je muzal za svojim kozarcem in naredil od časa do časa prav krepek požirek.

Rusko-japonska vojska.

Na morju.

Celi svet sedaj z veliko napetostjo pričakuje dogodke na morju. Ne ve se namreč nič prav natanko, kje da sta rusko in japonsko brodovje. Tudi moč obeh brodovij je še vedno neznan. Od vseh strani prihajajo poročila, da so srečale ladje v Kitajskem morju ruske bojne ladje. Ena poročila pravi, da so jih videli vzhodno od otoka Formoza, drugo, da so srečali ruske ladje pri otoku Sumatra. Seveda iz kopice teh in enakih poročil ni mogoče spoznati resnice. In to je ravno za Japonce hudo. Roždestvenski jim je popolnoma ušel iz oči. Sedaj ne vejo, ali je svoje brodovje delil, ker prihajajo od vseh strani poročila, ali pa ima svoje brodovje skupaj. Brodovje, ki so ga zapazili blizu Sumatre, je najbrže tretje brodovje pod admiralom Nebogatov.

Iz Peterburga se pa poroča, da je brodovje Roždestvenskija plulo med Vzhodno-indijskimi otoki v treh oddelkih, ki so se pa sedaj že zopet združili. Ker si Japonci niso upali napasti nobenega teh oddelkov, se smatra to kot znamenje japonske slabosti. V tem mnenju so še bolj potrjeni, ko je pet japonskih križark plulo 9. t. m. mimo enega oddelka ruskega brodovja, ne da bi ga bili napadli. Japonci so bili torej spretno prevarjeni, ker so bili uverjeni, da je celo brodovje združeno.

Kaj da namerava Roždestvenski, kaj da je njegov cilj, o tem se ne ve seveda popolnoma nič, zato sedaj pišejo svoja domnevanja razni večji listi. List „Lokalanzeiger“ poroča, da se Roždestvenski ne bo spustil v bitko, ampak da bo ostal na anamskih otokih, ki leže vzhodno od Malajskega polotoka. Od tam bo vznemirjal japonske otoke in odrezal vsak dovoz živeža in vojaških potrebščin, ki prihajajo od zapada, posebno od Angležev. Glavni živež Japoncev je riž, ki ga dobivajo iz Birme in Jave. Ko bi bil dovoz pretrgan le za en mesec, bi to bilo za Japonce usodnejše, ko najhujši poraz na suhem.

V Petrogradu se govori, da pričakujejo spopada obeh brodovij takoj, ko dojde Roždestvenski v bližino Japonske. Do tega časa bo admiral Nebogatov došel do Kitajskega morja. V slučaju, da bo brodovje Roždestvenskega poraženo, se bo admiral Nebogatov združil z ostanki poraženega brodovja in znova stopil oslabeledim Japoncem nasproti. Ako bo pa zmagal Roždestvenski, bo pa admiral Nebogatov z največjo silo zasledoval poražene Japonce. V tem času pa si lahko popravi Roždestvenskijevo brodovje svoje poškodbe. Japonci pa baje zato niso napadli v južnem Kitajskem morju, ker so bili predaleč od svojih luk, kjer bi lahko v slučaju porazenja iskali zavetja. Sedaj pa bodo baje napadli Ruse, kakor hitro se bodo približali Japonski. Kajti v bližini svojih utrjenih luk se lahko hitro skrijejo v nje, če jim slaba prede, in si popravijo svoje poškodbe, dočim Rusi nimajo nobene luke, kjer bi si popravili svoje poškodbe, kjer bi si oddahnili. Zopet drugi pa pravijo, da bodo Japonci Roždestvenskega pustili mirno pluti v Vladivostok, kamor baje hoče priti. Vladivostok je že od morske strani tako oblegan in ga bodo Japonci kmalo tudi začeli oblegati na suhem. In pri obleganju bodo ladje zopet izpostavljene hudemu ognju iz velikih obležnih topov, kakor je bilo to v Port Arturju.

Ruski list „Noveja Vremja“ pa celo piše, da bi bitka, v kateri bi bil Roždestvenski tudi poražen, ne bila za Rusijo osodepolna, ako bi se v tej bitki potopile samo dve do tri japonske oklopnice. Japonci nimajo rezervnega brodovja in na morejo zgraditi v preglednem času nobenih novih velikih ladij. Rusi pa imajo že sedaj doma skoraj gotovo novo brodovje in morejo zgraditi hitro dve novi oklopnici, ki bi, poslani v Vzhodno Azijo, takoj zagotovile premoč na morju.

Vrednost torpedovk.

Bodoča bitka na morju ne bo le najstrašnejša in največja, kar jih pomni svetovna zgodovina novejšega časa, ampak ta bitka bo

povzročila najbrže tudi velik preobrat v gradbi vojnih ladij. V prvi vrsti se bodo izpremenile torpedovke in podvodni čolni. Ako se torpedovke ne bodo v bodoči bitki obnesle bolje ko pred Port Arturjem, potem bodo najbrže kmalu izginile. V pomorski bitki pred Port Arturjem dne 10. avgusta je bilo izstreljenih nad 100 torpedov, a zadel ni niti eden. Naj si bode temu vzrok ta ali oni, gotovo pa je, da stane en sam strel 2000 kron in da bi moral imeti vsled tega pač več uspeha. Ogleduško službo, ki jo opravljajo torpedovke, bodo lahko opravljale cenejše ladje.

Politični ogled.

Narodno izdajstvo na Kranjskem. Že smo poročali, da kranjski slovenski liberalci, katerih voditelj je odvetnik dr. Tavčar, niso hoteli pri dopolnilnih volitvah iz veleposestva skupno nastopiti s katoliško-narodno stranko ter poskusiti svoje sreče nasproti nemškemu graščakom. Dne 17. aprila se je vršila volitev in izvoljena sta dva Nemca, grof Margheri in graščak Gale, oba zvesta pristaša nemškutarskega barona Šveglja. A zgodilo se je ob tej priliki nekaj, kar je pokazalo narodnost slovenskih liberalcev v najslabši luči. Nekateri pristaši slovenske liberalne stranke so namreč sami radi, ne da bi jih Nemci potrebovali ali prosili, prišli na volišče ter volili nemška kandidata. Tako daleč je prišla na Kranjskem stranka, ki se je nekdaj na vsa usta pridušavala, da ji je narodnost nad vse. Zdaj pa jo že izdaja! To bi naj pomislilo tudi radikalno akademično dijaštvo!

Kmeti stan je zaostal v svojem vsestranskem razvoju. Najboljše se razvidi ta resnica iz tega, da je bilo v Avstriji l. 1890 od 1000 za delo sposobnih ljudi 632 poljedelskega stanu, l. 1900 pa že samo 582. Tako leto za letom nazaduje število kmetijskih ljudi. Kmet in njegov delavec zapuščata svoje polje, ker jima tvornica nudi boljše plačilo. Spremenilo se bo to še le takrat, kadar bo kmet sam narekoval svojim pridelkom cene. Takrat bo lahko za svoje delo tudi toliko skupil, da bo sebe in svojega delavca pošteno plačal in poskrbel obema za starost in onemoglost. Sredstvo za to moč je zadruga organizacija. Kadar bodo vsi kmetje do zadnjega zbrani v zadrugah, kadar bo vse pridelke prodajala zadruga, takrat bo lahko po svojem preudarku postavljala cene pridelkov. Za združeno organizacijo pa je treba prej visoke stanovske izobrazbe in pa nesebične medsebojne ljubezni.

Slovenske gospodarske šole morajo biti prva zahteva vsake zdrave kmetijske politike. Nikjer ni tako stanovsko zavednih kmetov kakor na Češkem in Moravskem med Čehi in med Nemci. Razlagamo si to lahko, ko izvemo, da je na Češkem 63 in na Moravskem 43 gospodarskih šol. Pri nas se nekateri kmetje pehajo za nemščino ter mislijo, da bo ž njo prišla kmetu zlata doba. Nemškemu kmetu v alpskih deželah se ne godi boljše kakor slovenskemu, čeravno zna nemški. Ampak v stanovski izobrazbi leži boljša bodočnost slovenskega kmeta. Če izobraženci zahtevajo srednjih in visokih šol, potem je naša naloga, da zahtevamo vsestransko izpopolnitev narodnogospodarskega šolstva. Dandanes ni dovolj, da zna kmet držati za plug, dandanes mora poznati celo narodno-gospodarsko življenje.

Politični položaj v Avstriji. V petek je imel načelnik poljskega kluba grof Dzierzycki daljši pogovor z ministrom notranjih reči, grofom Bylandt-Rheidt-om, ki nadomestuje sedaj bolnega ministrskega predsednika. Pogovor je veljal sedanjemu političnemu položaju ter se sukal o raznih vprašanjih, katerih rešitev je morala izostati ravno zaradi bolezni ministrskega predsednika bar. Gautscha, ki je dobil hud šen. Kakor so listi že pred več tedni pisali, nameravali so sedanje ministrstvo nekako preustrojiti, kakor tudi izdelati obširen načrt o delovanju državnega zbora in deželnih zborov. Vse to pa je moralo, kakor rečeno,

izostati radi bolezni bar. Gautscha. Neki dunajski list piše, da se namerava zdaj državnozbornsko zasedanje odgoditi, koj ko bodo rešene še neke važnejše zadeve, in da državni zbor v poletju ne bo zboroval. Neki odličen politik se je baje izrazil, da poslanska zbornica, zdaj, ko je postala delavna, ne mara več, da bi jo vodilo uradniško ministrstvo, ampak da hoče imeti ministrstvo vzeto iz poslancev samih. Ako bi namreč zbornica še nadalje zborovala, in bi zastopali vlado člani sedanjega uradniškega ministrstva, bi se lahko že obstoječa nasprotja med njimi in med večjimi strankami prav lahko še bolj poostrila, kar bi pa jako zaviralo delavnost zbornice. Zaradi tega pa da se tudi namerava zasedanje državnega zbora za toliko časa odgoditi, dokler ne bode sestavljeno novo poslansko ministrstvo.

Naša mornarica pomnožena. Da se pomnoži naša vojna mornarica, je vlada pred kratkim naročila 5 rušilcev torpedovk in 13 torpedovk, kar bo skupno stalo 15 milijonov kron. Vse te ladje bodo zgrajene po modelih in načrtih tvrdke Yarrow od tržaškega „Stabilimenta“. Nadalje se bo zgradilo za Donavo še 5 opazovalnih čolnov. Eden je že naročen v Budimpešti. Vsak čoln bo stal okrog 80.000 kron.

Italija proti Avstriji. V Italiji se previdno in premišljeno pripravljajo na vojsko z Avstrijo. Topničarstvo, ki igra v novejših vojskah največjo ulogo, bodo znatno pomnožili. Ob italijansko-avstrijski meji bodo zgradili ob reki Tagliamento mnogo trdnjav. Za izboljšanje zastarelih utrdb pri Veroni bodo izdali 150.000 lir. Ob cesti v Ponale so že zgradili novo utrdbo, istotako jih je že več izgotovljenih ob tirolski in koroški meji. Avstrija si je začela sicer v zadnjem času vendar mestiti oči, toda svoje kratkovidnosti še se vedno ni iznebila. Drugod, kakor na Nemškem, grade utrdbe vojaki sami pod strogim nadzorstvom častnikov. Pri nas pa grade vojaško važne predore in mostove ter železnice — laški podjetniki z laškimi delavci, med katerimi je tudi mnogo laških častnikov. In tako je mogoče, da se je vžgal novi most čez Sočo pri Solkanu ob belem dnevu, ker se je vnela dinamitna patrona, ki so jo skrivaj djali med zidovje italijanski delavci, častniki, kakor se z vso gotovostjo trdi. Če bi ne bili še pravočasno opazili požara, bi bil šel most rakom žvižgat in z njim 200 tisoč kron, kolikor je stal. Nova železnica bi pa bila šest do sedem tednov pozneje otvorena. V tržaškem „Stabilimentu tehnicu“ se gradijo malone vse avstrijske vojne ladje in delavci so večinoma iz dežele polente in pomaranč. Gotovo so tudi med njimi italijanski častniki, ki potem poročajo, kakšne so avstrijske bojne ladje. Da, prišlo je tako daleč, da vodstvo „Stabilimenta“ načeloma neče sprejeti slovanskih tehnikov, ampak le italijanske. Naravnost — neumljivo!

Uporno gibanje na Kreti. Na Kreti je začelo vreti. Ljudstvo je s sedanjim tamšnjim vladnim načinom skrajno nezadovoljno ter se je počelo po nekod tudi že puntati. Tem nezadovoljnejšem se je pridružil tudi vodja upora iz leta 1897. Sfakianake. Zadnje dni bilo je že več spopadov med orožniki in med nezadovoljveži. Vrhovni komisar princ Jurij se je izjavil v nekem listu zelo ostro proti evropskim dvorom, ker so odklonili njegove predloge. Obeta pa, da bo delal neustrašeno tako dolgo, da se Kreta priklopi Grški. Ali bo potem mir, je tudi veliko vprašanje.

Dopisi.

Jarenina. (Vrlemu možu v spomin.) Kdo ni poznal vrlega kmeta Jožefa Polančič v Slovenskih goricah? Povsod je bil znan kot naroden mož, ki je neustrašen stal na strani svojega naroda. Ni bilo kmalu v Slov. goricah shoda, kjer ni bil zraven. V Jarenini je bil odbornik pri vseh narodnih društvih in je posebno rad gmotno podpiral narodno organizacijo. Bil je odbornik katoliškega političnega društva za jareninski okraj, bil je odbornik jareninske

vrlo delujoče posojilnice, bil je odbornik jarenskega kmečkega bralnega društva in bil je dolga leta odbornik vseh tukajšnih občin. Bil je tudi rajni Polančič iskren katoliški mož. Vrl ud jarenske Jožefove družbe je vedno izpolnjeval svoje verske dolžnosti in bil vsem najlepši vzgled. Veliko spoštovanje je imel do duhovnikov; v njihovi družbi je bil pač najrajši. Po smrti svoje žene je prodal svoje veliko posestvo in živel zasebno. Ker je bil popolnoma prost, je večkrat zaželel romati v svete kraje. Že lansko leto se je nameraval udeležiti velikega romanja v Lurd. Prišla pa je neka nezgoda vmes, tako da je opustil svoj prvotni sklep. V začetku letošnjega leta sem mu razodel svoj namen, da se udeležim romanja dunajske Mihajelove družbe v Rim. Bil je takoj pripravljen iti z menoj. S kakim veseljem se je odpeljal z menoj isti dan iz Maribora v sveti Rim! Ali je slutil, da se pelje umret v Rim?! Ali je slutil, da bo našel svoj grob v svetem mestu, v sveti zemlji?! Bil je popolnoma čvrst in zdrav, tako da sem ga zavidal. Med potjo sva obiskala mesto velikega čudodelnika sv. Antona Paduanskega. Obiskala sva sv. hišico v Loretu, cerkev velikega reformatorja sv. Frančiška Asiškega in cerkev sv. Klare. Nedeljo zvečer sva prišla z drugimi romarji vred v večni Rim. Kako veselje sta občutili najini srca, ko je sprevodnik zaklical: Roma. „Meni se zdi, jaz ne bom preživel vsega veselja“, rekel mi je, ko sva izstopila iz železniškega voza. Cel teden smo ostali romarji v Rimu in občudovali krščanske spominke in krasne cerkve. Nemo sva hodila od cerkve do cerkve, od kraja do kraja in strmela. Na kapeli sv. Petra sem moral še svoje ime napisati zraven njegovega. Tam sva skupaj napisana, a kdo bi si bil mislil takrat, da ne bodeva v življenju dolgo skupaj ostala! V torek mi je ministriral na grobu sv. Cirila v cerkvi sv. Klementa. Tri očenaše še, da bi ostali Slovenci vdani sveti katoliški veri, in molila sva z veliko pobožnostjo. Sredo zvečer smo opravili vsi romarji spoved, da zadobimo popolne odpustke in se vredno približamo sv. očetu, vidnemu poglavarju, katerega smo že itak videli torek prej pri blagoslavljanju lurske kapelice v vatikanskih (papeževih) vrtovih. Četrtek zjutraj mi je ministriral na grobu sv. Alojzija in je v nekdanji celici tega velikega svetnika, ki se je tako lepo vedno pripravljaj na sv. obhajilo, prejel sv. Rešnje Telo. Za njega je bila to tudi popotnica za večnost. Kdo bi si bil to mislil? Četrtek popoldne smo bili vsi pri sv. očetu. Ti trenutki nam ostanejo vsem nepozabljivi. Dali so nam svoj blagoslov in še ponudili vsakemu romarju roko v poljub. Ko sva šla po stopnjicah dol, mi je rekel: „Tako globoko so me sv. oče pogledali in dolgo so držali mojo roko v svoji.“ Bili smo pač vsi dobro pripravljeni na smrt, a na smrt le nihče ni mislil.

Petek popoldne smo obiskali še „svete stopnice“ blizu lateranske cerkve. Poljubil je še tam krvav sled Gospodov; to so namreč one stopnice, na katerih je v Jeruzalemu pokazal Pilat Gospoda ljudstvu, da bi imeli usmiljenje ž njim. Na vsaki stopnici se še vidi krvav sled našega Zveličarja. Kmalu potem mu je slabo postalo v glavi in bil je, komaj sva prišla v svoj hotel, brez zavesti. Nisem mogel več ž njim nič govoriti. Doma je večkrat rekel, da bo v Rimu ostal, če se mu bo dopadlo. Pa na tak način si gotovo nihče ni onih v šali izgovorjenih besed tolmačil. Preveč se mu je dopadlo v Rimu. Zdravnik je takoj izjavil, da ni nobene pomoči. Klical sem ga ob njegovi postelji, ga tresel in ga dramil, toda ni prišel k zavesti. Imel bi bil mu še mnogo povedati, a ni me slišal. Dali smo mu poslednje olje in nedeljo zjutraj je nehal dihati. S kakim nemiro in strahom, s kako žalostjo sem molil pri njem molitve za umirajočce! Pobral sem njegove reči skupaj in se podal v drugo sobico hotela, da počakam njegov pogreb. Zavidal sem ga radi lepe njegove smrti. Rad bi bil namesto njega tukaj ostal. A večni Bog je drugače hotel. Saj si je bil zaslužil tako smrt

s svojim lepim krščanskim življenjem. V torek zjutraj smo ga pokopali. Lepšega pogreba nisem videl. Razni dostojanstveniki so prisostovali njegovemu pogrebu in celo naš premilostljivi knezoškof Mihael Napotnik so šli prvi za rakvijo in glasno molili očenaš. Prišli so bili tisto jutro k sv. očetu v Rim. Božja pota so čudovita. Prišli so tudi počastit in poveljati njegov pogreb. Takega pogreba ne bova imela midva, mi pravi dunajski župnik Eisterer, ki je za njega maševal. V oči so mi stopile solze, ko sem videl po dokončanem pogrebu našega premilostljivega škofa kleče moliti na njegovem grobu.

S tužnim srcem sem se odposlovil od njegove gomile, da potujem sam v daljno domovino, njega zupustivši v svetem mestu. Tam zdaj leži na pokopališču Campo santo blizu velikanske cerkve sv. Petra, tam leži blizu groba sv. Petra, blizu kraja, kjer sta bila prvaka apostolov mučena, leži blizu grobov tisočih in tisočih mučnikov in svetnikov v sveti, s krvjo mučnikov premočeni zemlji. Čudno se mi je že zdelo, ko sem odpotoval domu in vedno sem še mislil, da so vse to le sanje. A pogledal sem v svoj zabojček in zagledal tam njegove srebrne knofe, na katere je bil on tako ponosen in katere sem s seboj nesel v domovino in prepričal sem se, da je vse gola resnica. Mirno počivaj, dragi prijatelj, v daljni tujini! Kmalu se vidiva zopet nad zvezdami. E.

Sv. Rupert v Slov. gor. (Volitve.)

Dne 4. t. mes. vršila se je volitev cerkvenoskladnega odbora. Vdeležba je bila velikanska. Izmed 80 občinskih odbornikov prišlo jih je 64. Vkljub napeti agitaciji nemčursko-liberalne stranke zmagala je katoliško-slovenska stranka s 40. glasovi proti 24. glasom. Med temi 24. so nekateri prav dobri možje, ki pa so se od liberalnih voditeljev dali premotiti čes, kaka grozna plačila se nam bodo nalagala, ako klerikalci zmagajo. Pa tega glavni agitator gor. voličinski Petrič sam ne veruje, ker je rekel: „To tako vsi vemo, da moramo puvati“. Torej se gor. voličinskemu gospodu ne gre za to, kako se bode stavba viničarij plačevala, ampak veliko več za to, da bi njegova beseda v cerkveno-skladnem odboru še nadalje nekaj veljala. Zepek, boš se že moral privaditi takemu ponižanju. Ne jezi se, polagoma pridejo še druge zvezde na vrsto. Ah, takrat bode Paulek, tvoja desna roka, žalosten, ker ne bode imel moči!

Pa ti preklicana smola! Prej rekuriramo zavoljo Žikarčanov, na katerih glasove smo gotovo računili, sedaj pa pridejo in gredo naravnost v drug tabor. Karl, zakaj nisi boljše komandiral, saj si bil vojak? Človek bi res lahko od jeze počil. — Ja, da bi kaj pomagalo! Farman.

Dobrna pri Celju. Človek bi ne verjel, ko bi ne videl na lastne oči, da se bo tako kmalu uresničilo naše pričakovanje. Še predno je prišel dan volitev, postali so nekateri nemčurji „trudni“. Nekaj dni so se „hrabro“ držali, nazadnje jim je postalo prevroče in zaželeli so — miru. Prehudo smo jih potipali. Mislili so, da stvar ne bo tako resna. Ko so pa videli, da ni „špas“, začeli so se jeziti sami nad seboj, zakaj da so poslušali sladke besede nemčurskih privandraccev. Poprej so lepo v miru živeli, sedaj se pa cela slovenska Dobrna norčuje iz njih, in kjer je le videti kak nemškutarček, vse se muza in pravi: „Lej, to je tudi eden! Ta bo tudi volil „Nemce“!“ To je že majhna kazen za zaslepljenca, a to še ni nič, hujša še pride potem!

Torej „mir“ bi radi. Dobro! Kak bo konečni mir, o tem je še prezgodaj govoriti, ker odločitev še ni padla. Ker pa vemo, da je med vašim „mirom“ in našim „mirom“ velik razloček, radi bi vam danes povedali, kakoršen ne sme biti ta „mir“. Po nemških in nemčurskih mislih je mir to, če Slovenec trpi vse, karkoli počenja ž njim zagrizen Nemec ali izdajalski nemčur. Če morebiti tudi dobrnski nasprotniki Slovencev hočejo tak mir, potem se o tej stvari sploh ne menimo,

ker do konca sveta ne bo prišlo do takega miru. Vse kaže, da imajo dobrnski nemčurji in nekateri Nemci res tak mir v mislih. Dobrnška občina ima po zadnjem ljudskem štetju 1718 prebivalcev in od teh jih hoče biti 51 „Nemcev“. Če kdo spravi skupaj cel ducat pristnih Nemcev, mu častitamo. Ostalo pride torej na „nemčurje“. In ta pest nemško mislečih in slovensko govorečih ljudi bi rada vladala v dobrnski občini! Vse naj bi se go-dilo po njihovi volji. Slovenski bi se ne smelo govoriti, ker poprej so bili boljši časi, ko se je rekalo „kriegl pira“, kakor pa sedaj, ko pravimo „steklenico piva“. Denar naj bi po-grabili le Nemci in nemčurji; Slovincem se že oponaša, če s svojim denarjem morebiti podpirajo slovenske časnike, slovenske obrtnike itd. Slovenskega obrtnika bi sploh na Dobrni ne smelo biti. Tak dela Nemcem in nemčurjem škodo. Slovenska pesem se ne sme glasiti, vsled tega grize Nemce in nemčurje po tre-buhih. Slovenske zastave Bog ne daj razobe-siti, to bode Nemce in nemčurje v oči, kakor rudeča cunja neko žival. Slovenske veselice ali predstave za živ svet ne, to kaže, da še živi na Dobrni slovenski rod. Slovenskih čas-nikov pa še celo ne na Dobrno, ker hujskajo ljudi zoper „Nemce“ in kalijo mir. No in „Bralno društvo“!!? S tem pa takoj proč; tam se pripravljajo na to, da bodo nekda j žrli „Nemce“ s kostmi in kožo. Nasprotno pa po nemčurskih mislih sme in mora biti: Samo hajlanje po dnevi in po noči; zaničevanje slovenskega jezika in ljudstva; nemške pesmi — če se nemški ne ve, se lahko za silo tudi slovensko poje, posebno če se „fajerber“ pelja iz Celja domu; nemška občina in nemški župan; nemški fajerber in nemška komanda itd. In ko bo vse to, nemčurji bojda ne bodo hudi, če bodo Slovenci svoja posestva in vse dali nemčurjem in Nemcem, sami pa šli be-račit kruha po svetu. To je majhna slika nemčurskih misli in želj. In da se vse to ures-niči, na to delujejo z vsemi močmi in silami. In Bog varuj, da bi se kdo oglašil in kaj rekel proti temu. Ta „kali“ mir! Če se o tem kaj piše po slovenskih časnikih, je že ogenj v strehi. Da se razumemo, povem vsem za-grizenim Nemcem in njih neznačajnim prija-teljem nemčurjem, da še Slovenci na Dobrni ne mislimo umreti in da nas ni volja prepus-titi slovenske zemlje nemškim in nemčurskim krempljem. Če hočete „mir“, moramo vas že opozoriti na to, da je naša dolžnost, ustaviti nesramno gonjo zoper Slovenstvo na Dobrni. Leta in leta je občina slovenska, zakaj pa stegujete sedaj svoje grabljive roke po njej. Vi ste udarili prvi, vi boj nadaljujete, mi pa se branimo. Pa ne bo dolgo in pridemo k napadu in ta se bo ponavljal tako dolgo, da bode zlomljeni in takrat bo — mir!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Pogreb biskupa Strosmajerja, ki se je vršil v petek, dne 14. t. m. dopoldne, je bil tako veličasten, da je nek hrvaški dopisnik pisal, da se čuti mnogo preslabega vse opisati, kakor je bilo. Pogreba so se udeležile odlične osebe in odposlanstva od vseh slovenskih narodov. Pet škofov ob mnogo-brojni asistenci mašnikov je vodilo sprevod. Med drugim so odposlala zastopstva mesto Ljubljana, Praga z županom Srbom na čelu; nas Slovence ma Spodnjem Štajerskem je zastopal g. dr. Serneec iz Celja.

Osebna vest. Okrajni živinozdravnik g. Blaha je prestavljen iz Mürzzuschlaga v Slovenjgradec.

Častnim občanom je enoglasno imenovala občina Kog g. Ernesta Slanca, nadučitelja pri Sv. Bolfenku blizu Središča.

Tečaj za pridelovanje zelenjadi. Na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru se bo vršil od 11. do 13. maja t. l. tečaj za sajenje zelenjadi. Učilo se bo sajenje in pridelovanje najvažnejših vrst zelenjadi. Število udeležencev je določeno na 30. Učne ure

bodo od 9 do 11 in od 2 do 4. Zglasiti se je do 5. maja pri ravnateljstvu šole.

Mariborske novice. Ker je umrl tukajšnji nemški notar Reidinger, izročili so se njegovi posli tukajšnjemu slovenskemu notarju dr. Firbasu. Seveda se drugemu niso mogli izročiti, ker sta bila samo dva notarja v Mariboru. Sedaj se pa zaganjajo nemški listi v notarja Firbasa in zahtevajo, da se takoj pokliče v Maribor nemški notarski uradnik kot začasni namestnik, da prevzame pisarno umrlega notarja. Taki so naši Nemci! Slovencem ne privoščijo niti drobtinice, vse bi radi sami požrli in stlačili v malho svojih somišljenikov. In vendar je slovenski notar za naš kraj edino sposoben za uradovanje. Slovenski notar lahko uraduje tudi za Nemce, ker zna nemški, nasprotno pa Nemec ne zna uradovati za Slovence, ker ne razume njegovega jezika. Uraduje le lahko za Nemca. Isto velja za vse urade. Iz tega grdega pisarjenja nemških listov pa vidimo, kako nestrpni so Nemci in kako odjedajo kruh našim slovenskim sinovom, kjer le morejo.

Mariborski porotniki. Za drugo porotno zasedanje, ki se prične dne 15. maja t. l. so izzrebani sledeči porotniki: Glavni porotniki: Viktor Haas, trgovec, Nikolaj Horvat, gostilničar, Friderik Jauk, gostilničar, August Jeres, gostilničar, Jožef Leyrer, mesar in Janez Lemeš, hišni posestnik, vsi v Mariboru; Alojzij Korošec, posestnik v Jablanah; Henrik Solak, posestnik v Zamarkovem; Franc Sekol, posestnik v Zimici, Leopold Ledinek, posestnik v Polički vasi; Leopold Zupančič, posestnik v Jelenčah; Karol Fleischhaker, posestnik v Jelenčah; Jožef Kaiser, posestnik v Brestenici; Anton Hare, posestnik v Selnici ob Muri; Janez Bauman, posestnik v Strihovcu; Rajmund Wieser, tovarnar v Hočah; Franc Rojko, posestnik v Pobrežah; Andrej Lešnik, posestnik v Spod. Radvanju; Janez Wurzinger, posestnik na Tezni; Peter Karničnik, posestnik v Rudečem bregu; Alojzij Sel, posestnik v Zerkovcih; Anton Arzenšek, kovač v Slov. Bistrici; Anton Krautsdorfer, trgovec v Slov. Bistrici; Matej Kapun, posestnik v Črešnjevcu; Anton Hrastnik, posestnik v Gornji Polskavi; Gašper Berghaus, mesar, Karol Kratzer, mizar, Jožef Krawagna, vinotržec in Janez Molitor, lekarnar, vsi v Ptuj; Jožef Huber, gozdarski uradnik v. p. v Ormožu; Jakob Zadravec, posestnik v Središču; Matej Sterman, gostilničar v Ljutomeru; Jožef Briner, trgovec v Muti; Rudolf Sgerm, posestnik v Arlici in Jožef Šober, trgovec v Marnbergu. Nadomestni porotniki: Andrej Petek, hišni posestnik, Jožef Pörtl, gostilničar, Janez Puher, hišni posestnik, Karol Soss, trgovec, Jakob Stiper, posestnik, Anton Turk, trgovec s pohištvo in Franc Vogt, kantiner, vsi v Mariboru.

Kamnica pri Mariboru. Neki dopisun zabavlja v Marburgerci čez kamniške tamburaše in jim predbaciva dobrote, katere imajo baje od „purgarjev“. Toda tamburaši ne potrebujejo od njih čisto nič in se ne dajo od njih strahovati. Saj še svojim muzikantom ne dajo nič zasluzka. Če bi jih domačini ne podpirali, bi jim huda predla. Sploh pa nas naj „purgarji“ v miru puste, tako kakor mi nje. Domačini si ne damo od njih nič več dopasti!

Občinske volitve v Kamnici. Včeraj se je vršila volitev v občinski zastop v Kamnici. Volilni boj je bil samo v III. razredu, kjer so se udeležili volitve tudi domači posestniki. Dosedaj je namreč imela v občinskem odboru vedno meščanska stranka (takozvani purgarji) večino. Od domačinov so imeli samo nekoliko pristašev poleg sebe. To je presedalo domačim kmetom, ki so zahtevali, da se odborniška mesta pravično razdele. Tretji razred naj bi imeli posestniki od Urbana, drugega posestniki iz Kamnice in prvega naj imajo meščani iz Maribora. Ker pa tega „purgarji“ niso hoteli sprejeti, udeležili so se domačini volitve v III. razredu, kjer so sijajno zmagali. Vsled tako korajžnega nastopa kmetov so se pa purgarji tako ustrašili, da so tudi vzeli, hočeš nočeš,

tri iz Kamnice v obč. odbor. Izvoljeni so sledeči: v III. razredu: Vogrinec Anton, Hlebič Janez, Maček Jurij, odborniki, Moškon Anton, Moškon Jurij, namestnika; (vsi izvoljeni od kmečke stranke); v II. razredu: Grubitsch Janez, trgovec v Mariboru, Hofbauer Anton, nadučitelj in Pečar Gottfried, prejšnji župan, odborniki, Schnopl Anton in Haas Jurij, namestnika; v I. razredu: Zergollern Rud., podpolkovnik v pok., dr. Lorber, odvetnik iz Maribora, Ledenik Jos. iz Kamnice, odborniki, Fiala Rajmund in Assinger Gašpar (volili so si ga meščani!!!) namestnika. V II. in I. razredu so izvoljeni kandidati purgarjev, ker se domači kmetje niso udeležili volitve. Proti kmečki stranki so volili: mariborski župan Schmiderer, trgovec Grubitsch, ki je bil poseben glasen, trg. z železnino Frangesch, mesar Wurzer, sami ljudje, ki so se odebili in obogatili s kmečkim denarjem.

Sv. Ilj v Slov. gor. Nekateri slovenski stariši so pač strašno kratkovidni, šele zdaj, ko so videli žandarje v nemški šoli in čitali črno na belem, kakšni so tam otroci, šele zdaj so se jim začele odpirati oči. Začeli so misliti: moji otroci so tudi tam, ali naj bodo tudi taki? Ne, tega pa že ne! — In zdaj poizvedujejo, kako bi jih spravili v slovensko šolo, ali jih bodo hoteli sprejeti itd. Kratak odgovor: Slovenska šola je za celo faro razun malega dela Selnice; zato pa morajo sprejeti vsakega otroka. Vseeno v kateri šoli je bil otrok — če pridete z njim v slovensko šolo in zahtevate, da se vpiše, se to mora zgoditi. Naj nikdo ne bo tako neumen, da bi verjel nadučitelju, če se izgovarja, da na slovenski šoli ni prostora, le idite na nemško, ali če ne bi hotel sprejeti tistih, ki so do zdaj hodili v nemško šolo itd. Izgovorov ima bojda vedno dosti. Nič se ga ne bojte; recite mu hitro v obraz: vi morate otroka sprejeti, jaz tako hočem. Ako bi se komu delala krivica, bomo si pa tudi znali poiskati pravico. Izdajice nikakor ne bodo po svoji volji delale z nami in z našimi otroci. Poznamo svoje pravice in si jih bomo tudi znali varovati.

Sv. Peter pod Mariborom. Slovensko gospodarsko in izobraževalno društvo priredi, kakor se sliši, v sredi majnika veliko veselico z zanimivim srečolovom. Našo bralno sobo je lepo preslikal domači umetni slikar F. Gornik brezplačno, za kar se mu najtopleje zahvaljuje društvo. Soba je sedaj krasna, da je veselje v njo zahajati. Na prednji strani zagledaš najprej slovenski trak z napisom: Vse za vero, dom, cesarja! Pod njo visi velika krasna slika sv. Cirila in Metoda, katero so darovali predsednik in župnik č. g. Štrakl, za kar se jim istotako društvo najpriskrbenje zahvaljuje. Na stropu je naslikana podoba našega presvitlega vladarja, na desni strani visi slika našega nepozabnega škofa Antona Martina Slomška in na levi pa slika nekdanjega župnika in kanonika Marka Glazerja. Sedaj pa le pridno zahajajte v lepo bralno sobo!

Umrli je v nedeljo, dne 16. t. m. na Teharjih po dolgi bolezni dijak celjske gimnazije Ljudevit Pišek, sin pred letom umrlega znanega narodnjaka in teharskega občinskega svetovalca Janeza Pišeka. Pogreb se je vršil v torek, dne 18. t. m. ob 8. uri zjutraj ob veliki udeležbi prijateljev in znancev rodbine, kateri izrekamo sožalje na britki izgubi.

Nesreče. V Trbonjah pri Vuzenici je zgorel majhen otrok na nekem pogorišču. — Blizu Loč pri Poljčanah je povozil kamniški vlak 81 letnega Matija Bekuš zadnjo nedeljo popoldne, dne 16. t. m. Mož je bil takoj mrtev. Da se je moglo kaj takega zgoditi na ti železnici, se ne more drugače tolmačiti, kakor da je starček zaspal. Kar železnica obstoji, je to prva žrtev.

Ogenj. Na neznan način je začel goriti dne 14. t. m. ob 9. uri zvečer hlev Antona Steinbaherja v Verholah pri Konjicah. V kratkem času je uničil ogenj hlev in prizidano kolarnico. Rešili so samo živino. Posestnik je imel zavarovano samo

poslopje, ne pa tudi pridelke in krmo, ki je vsa zgorela.

Živinski semenj v Framu bo v sredo po Veliki noči. Nadejati se je, da bode, kakor vsako leto, od kupcev dobro obiskan.

Ptujske novice. Prihodnji teden pride v naše mesto 15. pionirski bataljon iz Klosterneuburga, tukajšnji 4. pionirski bataljon pa odide istočasno v Osek. — Celo jutri, na veliki petek imajo Štajerčevi mestni očetje protestantovsko mašo. Slovensko katoliško ljudstvo v ptujski okolici si bo vendar moralo enkrat natanko ogledati te ptujske protestante.

Lehen pri Ribnici. Obvestilo o pre-rani smrti za našo občino prezasluznega g. učitelja Fran Breznika je, žal, došlo tako pozno, da nam ni bilo nikakor več mogoče, spremljati ga k zadnjemu počitku, kakor bi se sicer to v ugodnem slučaju zgodilo mnogoštevilno. Zato pa je dal g. župan in častni občan Jakob Urbanc na gomilo ranjkega položiti venec s trakom, ki nosi napis: „Lehen, bivšemu svojemu učitelju.“

Vsem županstvom celjskega okraja. Licenciranje in premiranje plemenskih bikov v starosti nad eden in četrt leta za celjski okraj se vrši v soboto, dne 20. majnika 1905; začetek točno ob 8. uri dopoldne na mestnem živinskem sejmu zraven klavnice v Gelju. Pri tej priliki se bodo razdelile med domače marljive bikorejce naslednje nagrade: državna nagrada v znesku 60 K, državna nagrada v znesku 50 kron, deželna nagrada v znesku 40 K, deželna nagrada v znesku 30 K, tri deželne nagrade v znesku po 20 K, skupaj 60 K, štiri okrajne nagrade v znesku po 20 K, skupaj 80 K, osem okrajnih nagrad po 10 K, skupaj 80 K. Vse nagrade skupaj znašajo 400 K.

Šoštanj. Pri vstajenju v Velenju, dne 22. t. m. in v Škalah, dne 23. t. m. bode svirala nova „Šoštanjska narodna godba“, broječa 22 mož. Ako bo lepo vreme, gotovo prihiti mnogo ljudstva od vseh strani. Navedena godba sprejme še tri godce. Sedlarski in kleparski mojster ter mizarški pomagač najde v Šoštanji stalen zaslužek, ako je tudi poraben za godbo.

Iz Trbonj v Dravski dolini. Ponesrečil se je tukaj dne 8. t. m. štiriletni fantič posestnika Ramšaka, p. d. Miklavov. Vnela se mu je obleka in predno so mu prišli na pomoč, bil je že tako grozno opečen, da je še isti večer umrl. Nesrečni oče se bo najbrž moral še zagovarjati pred sodiščem, ker je pustil otroka brez varstva pri ognju.

Novice iz Trbovelj. Delavki Mariji Knavs na Vodah se je dne 8. t. m. pri peči vnela obleka in jo hudo opekla. Prenesli so jo v bolnišnico, kjer je vsled strašnih opeklin sledeči dan umrla. — Janez Durnik, ki je zabodel Vrečkovega težaka, obenem pa bil sam nevarno ranjen, je okreval. Seve je bila njegova prva pot — v preiskovalni zapor v Laško. — Vrečkovo, prej Volavškovo hišo, je kupil posestnikov sin Žagars Kleka, Dolničarjevo hišo z gostilno pa črevljarski mojster K. Kukenberg. — Polovica otrok vodske šole boleha na očeh. Skraja se je mislilo, da imajo trahom, prinešen iz Zagorja, toda zdravniška preiskava je to zanikala. Otrokom se bolezen na očeh nič ne pozna, samo peče jih silno. Nositi morajo temna očala. — Pri tukajšnji pošti je nastavljen kot uradnik trd Nemec. Kako bo izhajal? — Na novoustanovljeni obrtni šoli za rudarje bo učni jezik nemški. To bo najboljši dokaz, da bo te šole kmalu konec. — Žice za električno razsvetljavo na Vodah so že razpeljane. Jeseni začne nova elektrarna delovati.

Hmeljarstvo v Gornji Savinjski dolini. Okrajni zastop gornjegrajski želi povzdigniti hmeljarstvo v svojem okraju. V ta namen je dal prirediti na Gorici, v Ljubnem in Gornjem gradu predavanja po strokovnjaku g. Antonu Petričku, nadučitelju v Žalcu.

Kozjanske novice. Umrli je na Zdolah pri Kozjem v sredo, dne 12. malega travna še prerano mlad posestnik Anton Sternad, nekaj nad 33 let star. Rajni je bil obče spoštovan in več let občinski odbornik. Zapusča ubogo ženo in troje nepreskrbljenih otrok. Sveti naj mu večna luč! — Ogenj je uničil zvečer dne 12. mal. travna na Klakah v pilštanski župniji kozolec in hleve Čepinove po domače Kožuhčekove. Kako je ogenj nastal, se za gotovo ne ve. — Kozjanskemu oskrbniku Kragoru se je minoli teden cela apnenca skazila. Nad 50 štertinekovi bi bilo lepega apna; a zdaj je pa samo nerablivo kamenje. Prišlo je več voznikov iz Hrvaškega po apno, ker je dal oskrbnik oznaniti, pa vsi zaman. Vsakemu vozniku je baje neki moral dati po 10 kron. Pa zakaj bi jih ne, saj jih ima dosti, še za druge slabše namene. — Na veliko soboto popoldan se bo iz kozjanskega starega grada oglasilo dvanajst novih topičev, ker so stari slabi in skoraj za nič; oznanjali bodo Kristusovo vstajenje in veselo Alelujo. — Prišla je vesela pomlad. Vse se giblje in veseli v lepih pomladanskih jutrih; ptičice tako lepo žvrgole, da že davno ne tako. Travniki so že dobili zelene odeje, drevje zeleni, sploh ceia narava je oživela. Tudi kukavica se je oglasila s svojim veseljem „kuku“. Veselo je gledati delavca v vinogradu in orača na polju, ki z veseljem opravljata pomladanska dela. Vse se raduje in veseli lepih pomladanskih dni. Še starček tam doma zleze izza peči na prijazno pomladansko solnce in si greje otrple ude, kaj še le otročad. Vse se veseli, tudi vi gospod urednik, kaj ne, če se vam oglasi mnogo mladih prijateljev — pisateljev. Ob koncu pa želi vam, gospod urednik, in vsem cenjenim bralcem in Slovencem srečne in vesele velikonočne praznike in mnogo lepih pisank — kozjanski poročevalec.

Brežiške novice. Kakor smo zvedeli, pridejo na binkoštni ponedeljek nemški pevci, ki imajo v Celju svoj „Sängerbundtag“, k nam v Brežice hajlat. Mi nič ne potrebujemo takih gostov, o katerih že naprej vemo, da se bo marsikateri iz med njimi razžalivo in izzivajoče vedel proti Slovencem. In da bi se pa mi na naši lastni zemlji pustili zasmehovati, to ne sme biti!

Urnava Pesnice. Pri okrajnem glavarstvu v Mariboru so na vpogled načrti za urnavno Pesnice, oddelkov: I. od mosta v Dolgemdolu do Ulbla, II. od Ulbla do Št. Kungote, III. od tam do izliva Cirkniškega potoka. Cela dolžina znaša 3177,1 m. Ti oddelki ležijo v občinah Gradiška, Gornja Št. Kungota, Rošpah, Leitersperg in Ranče. Komisijiski obhod za to urnavno bo v petek, dne 5. in v soboto, dne 6. maja 1905 in sicer za oddelek I. in II. prvi dan, za oddelek III. drugi dan. Sestanek bo dne 5. maja ob 10. uri dopoldne pri mostu v Dolgemdolu, dne 6. maja ob 9. uri dopoldne pri pesniškem mostu pri državni cesti. Vsak posestnik, ki ima kako zemljo ob Pesnici v tem delu, naj pride k temu komisijiskemu pohodu, da zastopa svoje koristi.

Nove slovenske knjige. Marljivo „Zgodovinsko društvo za Spodnji Štajer“ je izdalo zopet novo knjižico, na katero opozarjamo osobito slovensko dijaštvo. Knjižici je naslov „Janežičeva Slovnica“. Spisal Gabriel Majcen k petdesetletnici „Slovenske slovnice Antona Janežiča“. Krasi jo tudi slika Antona Janežiča. Dobiva se po 20 vin. v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, ki v tem slučaju posreduje za Zgodovinsko društvo. Pisatelj nam je razvil v tem spisu v lahkotnem slogu sliko zelo delavnega, domoljubnega in duhovitega moža, ki je svojo dobo navdihoval z iskrenim rodoljubjem in navduševal za prosvetno narodno delo! — „Osebna dohodnina“ je naslov lični knjižici, katero je izdalo društvo „Pravnik“. Spisal je knjigo c. kr. davčni nadzornik Valentin Žun, ki je s tem gotovo ustregel vsem davkoplačevalcem osebne dohodnine. Saj so zakonske določbe o osebni dohodnine do sedaj še jako malo znane med

našim narodom, dasiravno je zakon že osem let v veljavi. Dobi se v tiskarni Iv. Pr. Lampreta v Kranju (Kranjsko) za ceno 1.30 K s poštnino vred.

Spominske liste za učence in učenke, ki izstopijo iz šole, hoče uvesti Slovenska Šolska Matica. Spominski listi bi jih naj vedno spominjali na šolo in njene nauke in še v poznih letih bi jih naj razveseljevali, kadarkoli bi ga pogledali in se pri tem spomnili svojih učiteljev, svojih nekdanjih součencev in součenk in lepe dobe mladosti. Na spominskem listu, ki je določen za mladeniče, so tudi lepe besede: Sveto vero zvesto hrani, — stori, kar ti vest veli, — domovini zvest ostani, — zanjo daj, če treba, kri!

Društvena poročila.

Velika narodna veselica v Mariboru. Kakor smo že poročali, bodo priredili mariborski Slovenci v prid družbe sv. Cirila in Metoda dne 2. julija t. l. v Narodnem domu veliko narodno veselico. Pripravljavni odbor je imel več posvetovanj, kjer se je določil za veselico načrt, ki kaže, da bo ta veselica daleko presegala isto pred dvema letoma. Mariborski Čehi bodo priredili češko hišo, trgovski klub naroden semenj, med raznovrstnimi zabavami se bo vrstila godba, petje in tamburanje. Zunanja pevska društva, ki želijo nastopiti, naj to pravočasno naznanijo pripravljavnemu odboru. Vabijo pa se že sedaj vsa narodna društva, vsi rodoljubi in rodoljubkinje, da pridejo k tej veliki veselici. Čisti dobiček veselice je namenjen v korist narodnemu šolstvu v Mariboru.

Za mariborsko dijaško kuhinjo so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Župnik Črno Marko 10 K; nabrano na zborovanju kmetijskega bralnega društva v Starem trgu 5 K 20 v; Posojilnica v Slatini 30 K; E. Vošnjak 4 K; dr. Kac in dr. Glaser namesto venca na grob g. Breznika vsak 10 K; Klub 20 K; gospodična Micika Kočevar 20 K; gospa Marija Pahernik namesto venca na grob g. Breznika 20 K; Bauman iz Rač en jerbas krompirja in Jurij Senekovič, kmet v Ščavnici, eno vrečo krompirja. Vsem dobrotnikom in dobrotnicam pristočno zahvalo in vesele velikonočne praznike!

Studnice. V nedeljo, dne 9. t. m. se je vršil napovedani gospodarsko poučni shod ob udeležbi 76 mož in mladeničev in 10 žen in deklet. Namen zborovanja je bil poučiti se o namenu in koristi c. kr. kmetijske družbe oziroma razgovor, da bi se tudi pri nas ustanovila kmetijska podružnica. Znano je namreč, da ima osrednja družba iz vsakoletnih davkov in drugih sredstev jako obilne dohodke, ki so namenjeni za povzdigo kmetijstva po celi deželi; a pri nas skoro nihče ne stegne rok, da bi kaj od onod dosegel. Takih podružnic pa je po Gornjem in Srednjem Štajerskem obilno, pri nas pa jih ustanavlja večinoma le imoviti meščani in veleposestniki, ki imajo potem koristi od osrednje družbe, druge podružnice pa večinoma spe. Pred kratkim smo čitali, da se je osnovala podružnica za kozjanski okraj pod načelnštvom g. dr. Jankoviča. Ista obeta, da bode imela življenjsko moč. G. potovalni učitelj F. Goričan je govoril prav prepričevalno o koristi take podružnice, ki bi bila za naš kraj tudi velike važnosti, ako bode našla pri posestnikih zanimanje in umevanje. Ne smemo seveda misliti, da bo pokazala novoustanovljena podružnica morda že drugi dan korist, a čisto gotovo jo bode rodila v nekaj letih, ako bodo udje drug drugemu na roko. Po čitanju izvrstno pisanih člankov v naših gospodarskih in političnih listih, po večkratnem poslušanju jako poučnih govorov naših gg. potovalnih učiteljev, po medsebojnih razgovorih in izkušnjah se zelo vzbudi zanimanje za umno gospodarstvo, in rodoljubno veselje do domače zemlje in zaupanje v samopomoč. Ko se je naposled vprašalo, koliko poslušalcev bi bilo zato, da bi se ustanovila podružnica, se je oglasilo 34 zavednih gospo-

darjev, kar je vsekako lepo število, a upati je, da jih svoj čas še več pristopi, ki tokrat niso bili navzoči. Prosilo so je takoj osrednje vodstvo, da nam pošlje g. glavnega tajnika in ustanovi podružnica. Bog nam daj svojo pomoč, udom pa veselje, zvestobo in vztrajnost. Mnogo posestnikov je tudi naročilo pri g. Goričanu sadnih drevesc. Želeti pa je, da slušalci k zborovanju vselej o pravem času pridejo, ker se sicer moti govornik in že navzoči poslušalci.

Ptuj. Pravila „Slov. pevskega društva v Ptuj“, so se toliko spremenila in potrdila, da se voli odbor za dobo treh let, in da se priredi vsako tretje leto pevski koncert; zaradi tega se vrši izvanredni občni zbor „Slovenskega pevskega društva v Ptuj“ v nedeljo, dne 7. maja t. l. ob 2. oziroma ob 3. uri popoldne pri vsakem številu došlih članov, v „Narodnem domu“ po sledečem vzporedju: 1. Pozdavi predsednika; 2. poročilo tajnika, blagajnika in revizorjev; 3. volitev predsednika, odbora in revizorjev; 4. slučajnosti. K mnogobrojni udeležbi se vabijo najuljudnejše tudi zunanji odborniki in člani. Odbor.

Podporno društvo organistov naznanja, da se občni zbor in koncert omenjenega društva, kateri se je nameraval prirediti dne 27. aprila t. l. v Celju, preloži vsled nepričakovanih zaprek na mesec junij. Vzporod, dan in prostor zborovanja in koncerta se pravočasno objavi. Ker je že sedaj mnogo zanimanja za ta koncert, zato si bode odbor koliko mogoče prizadeval, da bo tedaj slovenska pesem mogočno donela.

Zveza avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev ima letošnjo glavno skupščino dne 13., 14. in 15. avgusta v Pulju. Odtod se bodo naredili izleti po morju v Reko in Opatijo.

Cerkvene stvari.

Na veliki četrtek so premilostljivi knez in škof v mariborski stolnici umivali sledečim starčkom noge: Franc Matušekovič, 96 let star, Anton Kocbek 87, Štefan Ribič, 85, Martin Ribič 84, Valentin Biber 83, Jurij Veingerl 82, Jakob Vajdaber 81, Sebastjan Čerček 80, Nikolaj Hercog 77, Franc Januš 76, Janez Maček 76, Valentin Trunkl 75; vsi skupaj so stari 982 let.

Sv. Misijon. Sv. Misijon za Slovane, (Poljake, Slovence in Čeha) se je obhajal v hambornski župniji od 9.—15. aprila. Deloma je bilo navzočih 20 slovanskih spovednikov in pridigarjev, med njimi trije slovenski frančiškani. Slovenci so se povoljno vdeležili sv. zakramentov. Mnoge je sv. misijon vzdramil; nekateri so pa sv. vero že popolnoma zgubili; tudi sv. misijon jih ni zbudil iz grešnega spanja.

Krasna pisanka Slovincem. Pripravil nam jo je vč. g. prof. Stegenšek s svojo neumorno marljivostjo. Prav gotovo bodo radi segli po njej slovenski omikanci in izobraž. društva ter večje knjižnice. Poseben pomen pa ima še za slavno duhovščino in učiteljstvo gornjegrajskega okraja. Tej pisanki je ime: Dekanija gornjegrajska (I. knjiga cerkvenih spomenikov lavantinske škofije). V tej XVI+240 velikih strani obsežajoči pomenljivi knjigi nahajamo 162 manjših in tri velike slike, ki nam predstavljajo vse cerkve gornjegrajske dekanije, pa tudi vse znamenitejšje altarje, kapele, tlorise in podobe. S spretnim peresom in s poljudno učeno besedo pa je vse tako lepo opisano in modro razloženo, da se moremo pri čitanju ne samo veseliti, temveč tudi prav mnogo učiti o cerkvenih stavbah, rezbarstvu in slikarstvu ter sploh o umetnosti in da z občudovanjem gremo v preteklost, ki nam je toliko umetnosti in dragocenosti nakopičila v prelepi okolici Solčavskih planin. Le vzemi in beri n. pr. o Novišti, Nacaretu, Gornjemgradu, posebno pa o Sv. Frančišku in njegovi zakladnici, ali prouči razpravo o predstavah božjega groba (str. 111—115), glej podobe Kremser Schmidta: Rojstvo Gospodovo (str. 143). Zadnja večerja (str. 184), Vstajenje (str. 145),

Vnebohod (str. 147). Tudi spoznavamo v tej knjigi ptuje in domače umetnike, ki so posebno v lavantinski škofiji delovali, pa se tudi po drugod proslavili. Z veseljem sem čital o kiparjih-domačinih Andreju in Ivanu Cesar, Oblaku (181, 182), o slikarjih Jelovšek, Menzingerju, Plavec, Pogačniku, Reinwaldtu, o udomačenih Brollo in Fantoni itd. Knjiga dela zares vso čast pisatelju. Kaže nam in našim sosedom lep kos naše zgodovine, priča o pobožnosti in navdušenju našega ljudstva za vse blago in dobro in bo vzbujala pozornost učenjakov. Kar najrajši bi napisali tukaj celo obširno oceno te knjige, pa ker prostora primanjkuje, opozorim le še na XIII. poglavje: To poglavje samo je vsaj za pisca teh vrst vredno toliko, kakor se zahteva za celo knjigo. Mislim in sem prepričan, da take razprave o češčenju domačih svetnikov, kdaj in zakaj se je začelo češčenje tega in onega svetnika in kako daleč je segalo, pač nimajo ne Nemci in ne Lahi, če tudi je njihova tozadevna literatura precej obširna. Kdor se zanima za domačo zgodovino, za razvoj umetnosti sploh in posebe domače, naroči si hitro knjigo: Dekanija gornjegrajska, ki se dobi nevezana za 5 K, ukusno v platno vezana pa za 6 K 20 vin. edino pod naslovom: prof. Avg. Stegenšek, Maribor. I. V.

Slovenci! Spominjajte se „Zgodovinskega društva!“

Društvena naznanila.

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredi na velikonočni ponedeljek, dne 24. aprila 1905 ljudsko veselico s sledečim vzporedom; 1. Pozdrav. Predsednik J. Košar. 2. J. Aljaš: Cerkevica. Mešan zbor. 3. Santa Lucija. Tamburaški zbor. 4. J. Aljaš: Oj planine. Mešan zbor. 5. Burska bojna koračnica. Tamburaški zbor. 6. J. Aljaš: Oj z Bogom ti planinski svet. Mešan zbor. 7. Sokolska koračnica. Tamburaški zbor. 8. Požigalčeva hči, resna igra v petih dejanjih. 9. Iv. Ocvirk: Rožmarin. Mešan zbor. Začetek ob polu 4. uri

popoldne. Prosta zabava pri gospej Trstenjakovi. K obilni udeležbi vabi odbor.

Gasilno društvo v Cezanjevcih slavi na belo nedeljo t. j. 30. t. m. svojo desetletnico z blagoslovljenjem nove brizgalnice. Vzpored: 1. Sprejem bratskih društev točno ob 2. uri popoldne pri ščavniškem mostu. 2. Sprejem veleč. duhovščine ob pol 4. uri pri spravišču gasilnega orodja. 3. Pozdrav. 4. Blagoslovljenje brizgalnice. 5. Slavnostni govor. 6. P. A. Urbar: „Naša pesem“, moški zbor. K obilni udeležbi vabi odbor.

Listnica uredništva: Sv. Križ na M. polju: Pritožimo se na ministerstvo, kar bo kmalu pomagalo. Prosim, dopisujte nam večkrat! — Drugim dopisovalcem: Ni prostora, kar se bo dalo uporabiti, pride!

Loterijske številke.

Line 15. aprila: 51, 60, 18, 8, 71.
Trst 15. aprila: 5, 67, 25, 90, 41.

Tržne cene

v Mariboru od 9. do 15. aprila 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		19	—	19	90
rž		15	60	16	40
ječmen		16	60	17	40
oves		16	40	16	20
koruza		17	—	17	80
proso		19	50	20	50
ajda		16	60	17	40
seno		5	20	5	60
slama		3	90	4	30
1 kg					
fižola		—	20	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	—	—	9
sir		—	34	—	72
surovo maslo		2	20	2	80
maslo		1	10	2	40
špeh		1	32	1	40
zelje, kislo		—	24	—	32
repa, kisla		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	48
„ kisl		—	60	—	70
100 glav					
zelje		—	—	—	—
1 kom.					
jajce		—	5	—	—

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se napravi kavana pijača.

o o o
Zahtevajte le izvorno kavoje s imenom „KATHREINER“.

Vabilo

na

Ljudsko veselico

katero priredi

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici na velikonočni ponedeljek, dne 24. aprila.

VSPORED: 1. Pozdrav. Predsednik J. Košar. 2. J. Aljaš: Cerkevica. Mešan zbor. 3. Santa Lucia. Tamburaški zbor. 4. J. Aljaš: Oj planine. Mešan zbor. 5. Burska bojna koračnica. Tamburaški zbor. 6. J. Aljaš: Oj z Bogom ti planinski svet. Mešan zbor. 7. Sokolska koračnica. Tamburaški zbor. 8. Požigalčeva hči, resna igra v petih dejanjih. 9. Iv. Ocvirk: Rožmarin. Mešan zbor. Začetek ob polu 4. uri popoldne. Vstopnina: sedeži I. vrste 60 v, II. vrste 40 v; stojnišča 20 v; za otroke 10 v. Prosta zabava pri gospej Trstenjakovi. 313 1—1

K obilni vdeležbi vabi

ODBOR.

V najem se da

skupaj ali na drobno za več let pod ugodnimi pogoji, oziroma proda tudi proti plačilu na obroke lepo planinsko posestvo z lastnim lovom blizu Šoštanja in Mozirja, v davčni občini Belevode na Štajerskem, z dobrimi stavbami za stanovanje, dobrimi hlevi, z mlinom za dom, 5 malimi marofi in lastno žago, okoli 25 oralov njiv, 35 oralov travnikov, 100 oralov pašnika in 200 oralov gozda. Posestvo se proda z zaraščenim ali posekanim gozdom ter se isto lahko vsak čas ogleda. Natančnejša pojasnila daja lastnik **Josip Goljevšček**, lesni trgovec v Gorici, Primorsko. 280 3—2

Posojilnica v Celju registrovana zadruga z neomejeno zazezo — Vorschussverein in Cilli, registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung ima svoj

redni letni občni zbor

v soboto, dne 29. aprila ob 2. uri popoldan v sejni dvorani Narodnega doma v Celju s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva. 2. Odobrenje letnega računa pro 1904. 3. Razdelitev čistega dobička. 4. Razni predlogi.

Celje, dne 17. aprila 1905.

315 1—1

Načelstvo.

Vizitnice

priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Krasne velikonočne razglednice

lično in fino izdelane

priporoča

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

Cena 1 komad 10 v, prodajalcem znaten popust.

J. N. Petersič v Ptuj

priporoča slav. občinstvu različno drobno in papirno blago, kakor šolsko orodje, tako da si vsaki kupec omenjene predmete po zelo nizki ceni pri domačem in solidnem trgovcu priskrbi. Gospodom trgovcem se vse zgoraj omenjeno blago po brezkonkurenčnih cenah prodaja. Zunanja naročila se točno izpeljejo. 298 3—2

Velika iznajdba!

Nobenega smrada več v pisoarjih in straniščih! Isti izgledajo snažno pri porab

„Kragl-Waterloos Urinöl“.

Od izvedencev priznan izdelek za mazanje pisoarjev in stranišč. Prodajo ima samo **Alojz Jožef Riha**, uradno konces. zavod za vpeljavanje plina, in vodo-voda, stavbinski in oriamentalni in galanterijski klepar v Mariboru, Koroška cesta št. 14. Priporoča se tudi v izdelovanju vseh v njegovo stroko spadajočih del.

Priznan specialist za napravo kopališčnih sob, klozetov, pisoarjev, za vpeljavo plina (acitelin) in leseno-cementnih streh. Vsa instalacijska in kleparska popravila točno in po ceni. 227 6—5

Proračuni in odgovori brezplačno.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Najmanjša objava
45 vin.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 vin.

Večkratna objava
po dogovoru.

Ti inserati se sprejemajo protisamo predplačilo. Pri vprašanjih na upravnistvo se mora pridejati znamka za odgovor.

Proda se.

Stampilje iz kavčuka, modele za predtiskarije izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, gospodarska ulica št. 15.
426 61-43

Lepa zidana hiša se proda v Studencih pri Mariboru, 10 minut od Jožefove cerkve s štirimi stanovanji, rodovitno njivo 1/4, orala, mesečna najemnina 46 K; vpraša se pri Francu Cerič, posestniku v Studencih.
230 5-5

Hiša št. 137 v Studencih pri Mariboru v bližini cerkve sv. Jožefa in šole se proda. Hiša ima 4 stanovanja.
100 10-9

Posestvo v Fürstu št. 25 s hramom, 3 sobe, kuhinja, hlevi, drvarnica, posestvo meri 40 1/2, orala, se proda za 5000 kron. 1000 kron ostane v hranilnici vključene. Pri pogodbi je plačati 1000 kron, ostali znesek se lahko izplača na obroke 4 1/2% obrestovane. Kupna pogodba se izve pri Martin Ravnjaku, lesotrcu v Brestenici pri Mariboru.
264 3

Kozolec močan, s šestimi okni; kdor ima na prodaj, naj se pismeno ali ustmeno oglasi pri županstvu Petrovče; pošta Petrovče pri Celju.
263 3-8

Novo zidana hiša v Studencih z dvema stanovanjema, mali vrt, 1 klet, se po ceni proda. Naslov pove upravnistvo „Slov. Gospodar“ v Mariboru.
258 6-4

Vili podobna hiša na deželi (na Stajerskem) 1 nadstropje, 5 oralov zemlje, sadonosnik, vinograd in njiva, ob okrajni cesti, sposobna za vsako obrt, se proda za 2200 gld. iz proste roke. Natančneje Jožef Sorko, Vilkom 7, Jarenina.
262 3-1

Hiša, v bližini mesta, z dvema stanovanjema, vrtom, njivo, gozdom, lepe vinske trte, se proda za 3000 gld., izplačati je 500 gld. Hiša se tudi da v najem. Naslov pri upravnistvu.
266 3-8

Gostilna z žganjetočbo in trafiko pri farni cerkvi in na okrajni cesti, blizu železnične postaje, edina v fari na račun in mala soba za specerijsko trgovino v najem se da z 1. majem 1905. Prednost imajo obrtniki, koji bi zase znali voditi malo trgovino. Naslov „A. B.“ na upravn. tega lista.
276 3-8

Fino moko, dobro moko za kruh, rozine, cibabe, germ, limone, dišave, prodaja najceneje in najboljšo Vit Murko, specerijska trgovina, Maribor, Mellingerstrasse št. 24.
300 3-2

Hiša, blizu cerkve sv. Jožefa v Studencih pri Mariboru se prav po ceni proda z dobro najemščino in z velikim vrtom. Naslov pove upravnistvo.
282 3-2

Novo zidana hiša z 2 sobama, kuhinjo, kletjo in lepim vrtom se po ceni proda v Studencih, Pekrska cesta 192 pošta Maribor.
288 3-2

Novozidana hiša, jedno nadstropna, je takoj za prodati ali pa zamenjati z drugo v Mariboru ali v okolici. Vpraša se Lenaugasse 25. I. št. 6.
292 3-2

Več tisoč dreves jabolčnih in nekaj hruškovih, visoko stebelnih, prav dobrih lastnosti, proda po nizki ceni Jožef Kajnc, Pongerce, občina Cirkovce p. Pragersko.
296 2-2

Dve posestvi na prodaj, eno meri 19 oralov, cena 4800 K, drugo 9 oralov cena 3600 K. Dobri stan, stavbe srednje vrednosti. Proda se tudi skoraj nova parna mlatilnica za polovično ceno in hitrem plačilu cena 2760 K. Oglas pri V. Bauman, Šavnica, Sv. Ana na Krembergu.
294 3-2

Novo zidana hiša se prav po ceni proda v Studencih pri Mariboru, Lem-baherstrasse 162.
318 3-1

Posestvo, katero meri približno osem oralov z lepim zidanim hramom in dobro gredočim mlinom na Pesnici se proda. Dalje se izve pri Francu Lorbek, mlinarju v Zgornji Voličini.
314 2-1

Dobro ideočo gostilno želim vzeti v najem ali pa na račun. Išče se tudi hiša, pripravna za malo trgovino v kaki večji vasi ali fari v najem ali pa jo tudi kupim. Pisma naj se vložijo na upravnistvo „Slov. Gosp.“ K. P. do 26. aprila.
316 1-1

Panje iz močnega lesa, s sprešanimi, slamnatimi stenami, v trstike in špagatom vezane, s štirimi oddelki po 40 okvirjev 14 K, s tremi oddelki po 30 okvirjev 11 K, z dvema oddelkoma po 20 okvirjev 8 K 50 v. Prodaja po najnižji ceni Leopold Vake, mizar, Strass.
307 1-1

Hiša v Mozirji se proda za 1600 gld. z popolno opravo za barvarijo. Pri kupčiji je plačati 200 gld. ostali denar zna ostati na obresti po 4%. Več pove Franc Fide v Mozirji.
302 3-1

Mlin se želi v najem vzeti za dalj časa, tudi več let, večji ali manjši z nekoliko posestvom. Ponudbe sprejema Iv. Turnšek, mlinar v Mozirji.
309 3-1

Proste službe.

Rezbarski pomočnik, se takoj v delo sprejme, ki je zmožen tudi kiparstva ima predost, dela je za delj časa, ponudbe pod naslovom Jakob Golobič, podobar, Sv. Tomaž pri Ormožu.
271 3-3

Trgovskega učenca takoj sprejme, trgovina mešanega blaga F. Slavinec-a nasl., Grabe pri Središču.
293 2-2

Krojaškega učenca sprejme takoj Čaplo Jakob, krojač v Selnici ob Dravi.
291 3-2

Učenca sprejme takoj v uk Florijan Kučunda, vrvar v Mozirju.
290 3-2

Kovaški učenec se sprejme takoj. Silvester Zebe, kovač, Dugoše. Maribor.
287 2-2

Izurjena kuharica, 38 let stara, ki se razume na gospodinjstvo išče službe, najraje v kakem župnišču. Naslov pri upravnistvu.
284 3-2

3 letna deklica se odda takoj za svojo. Naslov se izve v upravnistvu.
285 3-2

Krojaški pomočnik se v stalno delo takoj sprejme pri g. Ivanu Partlič, v Studencih pri Mariboru šte. 49.
317 3-1

Pekovskega učenca v starosti 16 do 18 let, krepke postave, sprejme takoj v poduk Janez Čakš, pekovski mojster v Slov. Bistrici.
308 3-1

Mežnar, vratar ali postrožnik, 18 let star, lepega vedenja, išče službe. Nastop precej. Naslov pove upravnistvo.
306 3-1

Učenca sprejme pekarski mojster Ljudevit Halbwirt v Slov. Bistrici. 305 3-1

Kovaškega učenca sprejme takoj Janez Potisk v Leitersbergu št. 218. Maribor.
304 1-1

Išče se zvest in veren mož ali bolj doleten mladenič, ki bi prevzel na velikem posestvu pri nekem duhovnem zavodu službo gozdnega oskrbnika, ki bi tudi sam pri delu pomagal. Hrana in plača po dogovoru. Vpraša se pri upravnistvu.
303 2-1

Kuverte

s firmo

priporočila

tiskarna sv. Cirila
v Mariboru.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporočila. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdajs, Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarji Sammerlingova ulica.
62 26-6

Oddaja stavbe

pritličnega šolskega poslopja z 2 učnima sobama, edno sobo za učila in konference na Frankolovem in poprave starega šolskega poslopja na Frankolovem. Ustmena zniževalna dražba se bo vršila v **četrtak, dne 27. aprila** ob 10 uri predpoldne v šoli na Frankolovem. Stavba se bode oddala le ednemu glavnemu podjetniku. Izklicna cena znaša 23.048 kron 2 v. Stavbeni operat, sestoječ iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev je v upogled razporežen v šoli na Frankolovem in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celji. Vsaki dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 2305 K varščine.

Krajni šolski svet Frankolovo, dne 6. aprila 1905.

Načelnik: **Tomaž Medved.**

Pozor!

Najbolj trpežni in fini

klobuki

se kupujejo po nizki ceni pri
Francu Jankovič

255 8-3 v Vitanju.

Začasna 281 2-2

poštna upraviteljica

se išče. Stanovanje in hrana brezplačno. Plača po dogovoru. Nastopi se takoj. Sv. Jurij v Slov. goricah. Franc Krajnc.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48-10

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Ustanovljeno 1765

Ustanovljeno 1765

Prva največja zaloga

klobukov

po najnižji ceni je pri

Wiljemu Leyrer, klobučar

Maribor, Gospodska ulica šte. 22 na voglu Poštne ulice.

Glavna zaloga od Panizza in Habig-klobukov.

Popravila se takoj in dobro izdelajo.

312 3-1

Demetriji Glumac,

kotlarski mojster

Kaserngasse 13, MARIBOR Kaserngasse 13.

priporoča svojo veliko zalogo

kotlov,

najboljših

čistobakrenih

301 10-1 brizgalnic itd.

Prevzame tudi popravila, katera izvrši točno in po ceni.

Franc Podgoršek,

bandažist in izdelovatelj rokavic

Burggasse 7 v MARIBORU Grajska oesta 7

priporoča svojo veliko zalogo rokavic za gospode in dame, bele rokavice za uniformo, kakor tudi vsakovrstne rokavice iz usnja v vseh modernih barvah in najboljše kakovosti. Nadalje se priporoča v izdelovanje podpornih aparatov pri skriviljenem ali sključenem telesu, izdelovanje umetnih udov, preveze za kilo tudi za najtežje bolezni, preveze za trebuh, suspensorije in vsa druga v njegovo stroko spadajoča dela po najnižjih cenah. Predmeti za postrežbo pri bolnikih in za ohranjenje zdravja, kakor tudi gumi-specijalitete s vedno v zalogi.

Za obilen obisk prosi z odličnim spoštovanjem

Franc Podgoršek.

310 12-1

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osebito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih,

ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše sredstvo proti boleznim na maternici in madroni ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobi se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato se naj naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto: 1 ducoat (12 steklenic) 4 K. 4 ducoate (48 steklenic) 14-60 K. 2 ducoata (24 steklenic) 8 K. 5 ducoatov (60 steklenic) 17- K. 3 ducoate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato na vajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanić, seljak itd. Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka. 646 20-16

Zdravje je največje bogastvo!

Trgovina z železnino „Merkur“

P. Majdič, Celje

priporoča: Traverze, železniške šinje cement, cevi iz kamenščine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje

posebno pa

peronospora-brizgalnice.

! Gumi za cepljenje!

Kose, srpi in najboljši brusni kamni. Mreže iz trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

Cenik poljedelskih strojev je izšel.

311 1

Št. 2493/549 II.

Razglas.

Vsled pooblastila štajerskega deželnega zbora podele se v letu 1905 nastopne poselske nagrade.

A. 100 delavskih nagrad po 50 K za poljske posle, kateri so dalj časa, najmanj po 15 let služili nepretrgano in pošteno pri enem in istem gospodarju (kmetiji).

Upravičenci, ki še niso dopolnili 50. leto, dobe razen tega še 50 rentnih hranilnih vlog po 20 K.

B. 100 poselskih nagrad à 20 K (mladostne nagrade) za poljske posle za primeroma najdaljšo, ne manj kot 5 letno službeno dobo s sličnim zadržanjem v službi, ki pa še niso prekoračili 30. leto.

Vsak s to nagrado obdarovan, dobi tudi rentno hranilno vlogo za 10 K.

C. Pet starostnih rent po 200 kron letno za zaslužne poljske posle in delavce, ki so prekoračili 60. leto in služili najmanj 20 let pošteno in nepretrgano pri enem in istem gospodarju (kmetiji).

Nagrade pod A. in B. podele se le osebam, ki za časa prošnje služijo še pri istem gospodarju.

Vsak nagrađen posel dobi razen tega še častni diplom. Prošnje z natančno označbo starosti, stanu in premoženjskih odnošajev, kakor tudi o dobi službe, kakovosti posestva (ali veliko ali malo) z zadržanjem, potrjene po dotičnem gospodarju, se imajo vložiti pri županstvu dotičnega kraja.

V prošnji je navesti za katero premijo se prosi (A, B ali C); ako prošnja pošilja posel, priložiti je poselska knjižica (§ 27, posl. reda).

Pravilnost podatkov v prošnji naj potrdi županstvo (uradni pečat, podpis župana in enega občinskega svetovalca).

Prošnje se naj dostavijo deželnemu odboru do 15. oktobra 1905.

Predstojecim predpisom ne odgovarjajoče prošnje se vrnejo.

Gradec, dne 20. svečana 1905.

286 3-2

Za štajerski deželni odbor: Edmund grof Attems.

Semenje!

Najboljša

Semenje!

vrtna, poljska in gozdna semena, ki zanesljivo klijejo, priporoča znana trgovina s semenom

188 6-6

M. Berdajs v Mariboru

Semenje!

na Zofijinem trgu.

Semenje!